

Kjak

Gjald fyri valgreinar

Frá fríggjadegnum 21. september at rokna taka vit gjald fyri valgreinar í sambandi kommunuvalið. Valgreinar eru greinar frá valevnum og greinar, sum blaðstjórnin metir sum valgreinar. Kostnaðurin er í lutfallinum 1.000 kr fyri fjórðingssíðu.

Jákup Símun Simonsen
havnanevndarformaður, Tjóðveldi

Vinnuvirksemi á havnalagnum hjá Tórshavnar havn

Tað er hugaligt at hava sitið sum havnanevndarformaður seinastu fyra árinum í Tórshavnar býráði. Nógvir virksemi fer fram og útbyggingar eru framdar, sum skapa framburð og menning í høvuðsstaðarkommununi.

Útbyggingar

Fleiri útbyggingar eru framdar hesa setuna: Havnin á Oyrareingjum liðug, nýggj ferjulega í Nólsoy við ferðafólkahúsi, nýggj bátabrúgv í Nólsoy, nýggjar bátabrúgvar á Gomlurætt, bryggjan úti í Bakka breiðka og umvæld, nýggj rampa undir havnaskrivstovuni og loksins eydnaðist eisini at dýpa úti fyri Tinganesi. Hetta umfarnt batarnar, ið eru framdir á smábátøkinum.

Havnalagið

Tórshavnar havn hevur havt ein týðandi leiklut fyri

menningini í høvuðsstaðnum. Tórshavnar havn er høvuðshavn í Føroyum fyri flutning av ferðafólki og farmi. Hetta hevur skapt gróðrarlíkindi fyri vøkstri í kommununi. Stórir partur av fólkinum í Føroyum býr í Tórshavnar kommunu og onnur hava stutta leið til høvuðsstaðin. Tí er tað natúrligt, at størsti parturin av innflutninginum fer umvegis Tórshavnar havn. Á Eystaru bryggju er høvuðs flutnings- og ferðafólkahavnin, meðan á Vestaru bryggju er vinnuvirksemi við skipasmiðju, fiskavirkisbygningi, oljuútgerðarfelgum og framleiðslufelgum til fiskiflotan.

Í Kollafirði er stór menning farin fram seinastu árinum. Stórt virksemi er á uppisjóarvirkinum og krevur hetta nógvir pláss. Nýtt frystihús verður bygt á havnalagnum,

og bingjuvirksemi flytir yvir um á havnalagið á Oyrareingjum. Tað eigur framhaldandi at verða hugt eftir útbyggingar- og menningarmøguleikum við havnalagið í Kollafirði.

Ferðafólkaskip

Tórshavnar havn hevði aftur í ár vitjan av nógvum ferðamannaskipum. Hesum fruktagóða arbeiði verður hildið áfram við at styrkja og menna, umframt at samskipanin við ferðaskrivstovur og vinnulív verður styrkt enn betur, soleiðis at fleiri pengar liggja eftir í Føroyum, tá ferðafólkini fara avstað aftur.

Í eini komandi oljuvinnum er Tórshavnar býráð ført fyri at taka á seg tær avbjóðingar, sum koma, og havnin er klár til enn fleiri útbyggingar á havnalagnum.

Vinnuvirksemi á Vestaru bryggju

Tað er hugaligt at síggja, at virksemi aftur er økt á Vestaru bryggju. Skipasmiðjan við sínum virksemi, landingarmiðstöð í gomlu Bacalao bygninginum, oljuútgerðarmiðstöð, trolverkstaður, ísvirkið og aðrar ráðgevingar og útgerðarfyrirøkur skapa lív á Vestaru bryggju í Havn. Fleiri skip koma og fara og fáa tæmastur teimum tørva, sum aftur skapa umferð og avleidd arbeiði í býnum.

Saltsølubygningurin – íbirtingardepil atknýtt at sjóvinnum

Farið verður nú undir at umvæla og klæða Bacalao og Saltsølubygningarnar. Bacalao bygningurin ætlast framhaldandi at brúkast til fiskavirkisframleiðslu og aðrar óroyndar og ókendar móguleikar innan hesa

vinnu. Landingarmiðstöð húsast longu har, og aðrir áhugaðir hava ætlanir um at fara til verka við fiskavirking og øðrum.

Saltsølubygningurin verður umvældur til at hýsa skrivstovum og smærri vinnufyrirøkum, ið hava atknýtt virksemi til sjóvinnuna.

Alt og ofta hava vit hoyrt um kanningar, hví føroyingar ikki flyta aftur til Føroya at arbeiða. Svarini eru mong. Vit eiga nú at venda hesum á høvdið. Tað eru alt fleiri føroyingar, ið starvast í altjóða kendum fyrirøkum. Arbeidshættirnir eru sera ymiskir í dag, soleiðis at starvsplássid kann verða allastaðni við hentum teldu- og samskiftismøguleikum. Her eigur ein vinnusamskipari at fara til verka við at finna fram til føroyingar, ið starvast úti í heimi. Vit eiga at bjóða

teimum góðar umstøður í Saltsølubygninginum á Vestaru bryggju, har starvast kann fyrirmøguligu útlendsku fyrirøkuna. Við hesum kann helst skrivstovu og annað verða biligari fyri fyrirøkuna, umframt at familjan kann búleikast í Føroyum og geva íblástur og íkast til føroyska samfelagið.

Fyri eina høvuðsstaðarkommunu hevur tað stóran týðning, at tað er ein javnvág ímillum privat vinnulív og alment tæmastuvirksemi. Neyðugt er at fáa eitt breitt samstarv ímillum privata vinnulívið, almennar stovnar, útbúgvingarstovnar, fróðskaparsetur og granskingarumhvørvi. Í framtíðini er neyðugt, at hesi starva saman fyri at fáa sum mest burturúr.

Hesum framburði ynski eg framhaldandi at virka fyri.

Føroya Handverksmeistarafelag

Atlit til føroyska vinnu hava ikki økt um kostnaðin av skúladeplinum

Landsstýrismaðurin í mentamálum, Bjørn Kalsø, hevur svarað tveimum fyrispurningum frá ávíkavist Hanusi Samró og Kristinu Háfoss, løgtingslimum, um skúladepilin í Marknagili. Í svarunum uppá fyrispurningarnar, sum liggja á heimasíðu Løgtingsins, verður røð framundir, at ein av orsökunum til, at so stórir munur var á kostnaðarmetingini og prísinum var, at serlig atlit vórðu tikin til føroyska vinnu. Føroya Handverksmeistarafelag er ikki samt í hesum.

Sonevndu serligu atlitini snúgva seg í fyrsta lagi um, at fyrirøkurnar, sum

bjóða seg fram, skulu løna starvsfólkunum eftir treytum, sum ikki eru verri enn tær, sum eru galdandi í sáttmálum á føroyska arbeiðsmarknaðinum. Hetta hevur tó alla tíðina verið ein fortreyt fyri arbeiðinum, tí tað er eitt generelt krav til allar almennar útbjóðingar, og eigur tí ikki at koma óvart á almennu myndugleikarnar. Kravið er ásett í rundskrivum frá Vinnumálaráðnum, og hevur sín uppruna í altjóða sáttmála. Líkandi krav er at finna í s.v. almennar útbjóðingar í einari røð av øðrum londum, herundir eisini øðrum norðurlenskum londum.

Í øðrum lagi er kravt, at fyrirøkurnar skulu hava kunnleika til bygging í Føroyum. Hetta er eitt púra náttúrligt krav, og dømini eru mong um teir trupulleikar, sum kunnu koma, um byggifyrirøkur ikki hava kunnleika til serligu føroysku viðurskiftini, herundir veður og vind.

Í triðja lagi er verkætlanin boðin út í 8 arbeiðstøkum heldur enn einari høvuðsarbeiðstøku, so sum ætlanin hjá Landsverki var. Tað er lítið sannlíkt, at verkætlanin er vorðin dýrari av hesum, tí talið á boðum við einari høvuðsarbeiðstøku helst høvdu verið munandi færri

í mun til ta lisitiónina, sum júst hevur verið. Heilt einfalt av teirri orsök, at tað er avmarkað, hvussu nógvar føroyskar fyrirøkur hava fíggarligu styrkina at bjóða uppá alla verkætlanina. Í hesum sambandi kann tað nevast, at kostnaðarmetingin byggir á upprunaligu ætlanina hjá Landsverki, sum var at bjóða arbeiðið út í uml. 25 arbeiðstøkum. Hetta varð samlaða føroyska byggivinnan kunnad um á fundi á Hotel Føroyum á sumri 2011. Stutt eftir hetta broytti Landsverk tó áskoðan og vildi nú heldur bjóða alt út í einari høvuðsarbeiðstøku. Tað kann

tí heldur ikki vera økta talið á entreprisum, sum hevur ávirkað kostnaðin í mun til kostnaðarmetingina.

Sum tað sæst, er talan ikki um serligar fyrimunir fyri føroyskar fyrirøkur. Talan er um viðurskifti, sum eru púra náttúrlig, um verkætlanin skal eydnast væl og um føroyskar fyrirøkur yvirhøvur skuldu hava ein móguleika at bjóða seg fram. Omanfyri nevndu viðurskifti eiga ikki at koma óvart á nakran. Føroya Handverksmeistarafelag heldur tað tí ikki vera rætt, at serlig atlit til føroyska vinnu skal hava økt um kostnaðin í mun til kostnaðarmetingina.

Tað er tó rætt, at tað hevur verið eitt politiskt ynski, at verkætlanin skuldi koma føroysku byggivinnuni og arbeiðsmegini til góðar. Ein samd fíggarnevnd skrivaði í sínum áliti, tá verklagslógin fyri Marknagilsdepilin varð broytt í 2011, at “...eitt av endamálunum við hækkaðu lógukarmunum er at koma føroyska arbeiðsmarknaðinum og byggivinnuni til góða og harvið minka um arbeiðsloysið. Tí heldur nevndin, at landsstýrið í útbjóðing eigur at leggja doyn á hesa meginreglu.”